

بررسی و تحلیل خصایص اوصاف علوی (سید الاوصیاء)

روح‌الله میرقیصری*

چکیده

شخصیت والا و بی‌مانندی همچون علی (ع) با داشتن اوصاف و خصایص ویژه، ایشان را از همه مردان توحیدی مجزا می‌سازد؛ اسلام مجسمی که صفات منحصر به فردی همچون «امیرالمؤمنین»، «صدیق اکبر» و «فاروق الحق و الباطل»، «قسیم النار و الجنة» و بسیاری دیگر از اوصاف علوی درنهایت کمال، ایشان را به «سید الاوصیاء» و نفس و جان پیامبر (ص) مبدل ساخته است. علی بن ابی طالب (ع) جامع و عامل همزمان صفات درونی و بیرونی است و هنر این مرد الهی تحلی به تمام اوصاف کمالیه درنهایت امکان و در عین حال جامع صفات الاضداد بودن است. بی‌شک چنین مردی را قرآن و اسلام مجسم باید خواند؛ چنانکه مطابق آیات و روایات، علی (ع) پس از پیامبر اسلام (ص) از تمام انبیاء و اوصیاء الهی مقامی والاتر دارد. بنابراین ذکر چنین صفات منحصر به فردی از علی (ع) که خود فضیلت است، ما را به فضیلت ایشان پس از پیامبر (ص) و سید الاوصیاء بودن آن حضرت (ع) یادآور می‌شود.

کلیدواژگان: اوصاف علوی، اسلام مجسم، جامع صفات، صفات کامل،

جامع اضداد